

Jedność, czystość i boskość w drzewach

Przyroda i Bóg są z sobą ściśle związane

Przyroda jest skutkiem, a Bóg jest przyczyną. Bóg i przyroda nie są oddzielnymi istnieniami; stanowią jedną całość. Gdy obserwujemy przyrodę, widzimy boskie przejawienie jedności i czystości, widzimy, że wszystkie istoty, które uczestniczą w procesach życiowych na ziemi, biorą i otrzymują Życie zostało dane nam, ludziom, abyśmy osiągnęli najwyższy cel, jakim jest urzeczywistnienie Boga. Pomaga nam w tym przyroda. Dlatego musimy czerpać z niej rozważnie, nie myśląc o czynieniu krzywdy, a raczej o wyrażaniu wdzięczności, szacunku i czystej, bezinteresownej miłości.

Pięć żywiołów, których źródłem jest przyroda, zapewnia wszystko, co jest potrzebne do życia. Ziemia, woda, ogień, powietrze i przestrzeń są czyste w swej pierwotnej postaci, lecz nieczyste działania człowieka mogą spowodować, że zostaną one skażone, a także mogą wyrządzić krzywdę ludziom i innym istotom. Naszym obowiązkiem jest okazywać szacunek i wdzięczność za czystość przyrody i dokładać wszelkich starań, aby ją utrzymać.

Prawdziwa miłość to miłość czysta i bezinteresowna, nie oczekująca na nagrodę, do wszystkich istot żywych, uważanych za ucieleśnienia boskości.

Sathya Sai Speaks, tom 18, rozdz. 10; z dyskursu wygłoszonego 6.05.1985 r.

W przyrodzie drzewa są doskonałym przykładem jedności i czystości; uczą nas także bezinteresowności i poświęcenia. Od czasów starożytnych ludzie oddają cześć drzewom za ich całą różnorodność i piękno. Drzewa wciąż zasługują na nasz szacunek, nie tylko ze względu na dobra materialne, lecz także duchowe, jakie nam zapewniają. Są ważną częścią przyrody, dzięki której możemy urzeczywistnić Boga.

Drzewa udzielają nam lekcji poświęcenia, gdyż nie tylko wydają owoce za życia, lecz także oddają swoje ciało, aby można ich było użyć jako drewno opałowe, gdy zniknie z nich życie. Drzewo jest najwspanialszym nauczycielem.

Sathya Sai Speaks, tom 33, rozdz. 17; z dyskursu wygłoszonego 29.09.2000 r.

Ekologiczna rola drzew i lasów

Czy słyszałeś o „Drzewonecie” (Wood Wide Web)? To ogromna sieć komunikacji i wymiany składników odżywczych, która biegnie pod ziemią i łączy zdrowe drzewa; to wzór jedności. Wszystkie gatunki drzew wymieniają między sobą składniki odżywcze, dostarczają wodę, a nawet wysyłają sobie sygnały o nadchodzących zagrożeniach. Częściowo robią to przez uwalnianie substancji chemicznych, które wędrują w powietrzu do drzew rosnących

w pobliżu. Wykorzystując tzw. „leśny Internet”, komunikują się pod ziemią z pomocą innych gatunków – grzybów mikoryzowych.

Włókna grzybów mikoryzowych wplątują się w korzenie drzew i oplatają je, dostarczając im niezbędnych składników mineralnych pobranych z gleby. Splecione włókna także pełnią rolę ważnych kanałów komunikacyjnych między drzewami. W zamian grzyby mikoryzowe otrzymują zawierające węgiel cukry, które drzewa wytwarzają w dużych ilościach. Wzajemna współpraca tych dwóch bardzo różnych gatunków przez długi czas wspomaga zdrowie lasów dla dobra wielu stworzeń.

Dzięki temu systemowi drzewa-matki rozpoznają swoje potomstwo i „rozmawiają” z nim, upewniając się, że ich potrzeby są zaspokajane, natomiast zranione drzewa przekazują informacje o swoim trudnym położeniu sąsiednim drzewom. Pomaga to rozwijać zdrową genetykę, poprawia bezpieczeństwo i buduje odporność. Odkrycia te przekształciły naukowy pogląd, że drzewa konkurują z sobą, w zrozumienie, że drzewa są członkami dobrze połączonej społeczności, która troszczy się o siebie nawzajem¹.

Ponad 100 lat temu sir Jagadis Chandra Bose, jeden z wybitnych indyjskich fizjologów roślin i fizyków, udowodnił, że rośliny mają cykl życia, którego częścią jest system rozmnażania i że są świadome otoczenia².

Wszystkie istoty na ziemi korzystają ze zdrowych zbiorowisk leśnych. Dostarczają one do atmosfery dużą ilość czystego tlenu, którym oddychamy, a także mają decydujące znaczenie w kwestii innej podstawowej potrzeby – wody. Lasy zarówno wchłaniają, jak i wytwarzają wodę, kontrolując chmury i deszcz, co jest korzystne dla lokalnych działów wodnych i dla całego obiegu wody na ziemi. Drzewa stabilizują górskie zbocza i filtrują spływającą z nich wodę, dzięki czemu zmniejszają poziom zanieczyszczeń. Przetwarzają światło słoneczne i dwutlenek węgla na składniki odżywcze i energię, co również pozwala im przez długi czas magazynować węgiel, a w ten sposób służyć jako niezbędne pochłaniacze nadmiaru węgla w atmosferze.

Drzewa robią to wszystko i jednocześnie zapewniają orzechy i owoce, lekarstwa, naturalne środki owadobójcze, lateks o różnym zastosowaniu, drewno do budowy i ogrzewania, materiał na instrumenty muzyczne i schronienie dla wszystkich gatunków, łącznie z ludźmi.

Jak wiemy, życie nie mogłoby istnieć bez drzew. Ich poświęcenie przynosi korzyść wszystkim, którzy przebywają blisko nich – pod koronami drzew, a nawet znacznie dalej. Mamy tyle powodów, aby być wdzięczni drzewom. Pielęgnujmy je każdego dnia i módlmy się o ich nieustającą pomyślność, korzystajmy z nich wyłącznie w zrównoważony sposób i sadźmy nowe drzewa wszędzie, gdzie jest to możliwe.

Duchowa rola drzew

Historycznie rzecz biorąc, drzewa odgrywały ważną rolę w duchowych wierzeniach różnych kultur na całym świecie. W dzisiejszych czasach perspektywę duchową w znacznym

stopniu zastąpiła postawa bardziej materialistyczna. Jednak to się zmienia, gdyż naukowcy przedstawiają dowody na większą wartość lasu i ponownie wzrasta ludzka świadomość duchowego wymiaru przyrody.

Spójrzmy na święte drzewo banjanu w Prasanthi Nilajam; Sathya Sai Baba posadził je w 1959 roku, aby zapewnić wielbicielom specjalne miejsce do medytacji. Podobne do banjanu jest święte drzewo bodhi, pod którym Budda osiągnął oświecenie. W Bhagawadgicie (15:1) Pan Kriszna mówi o drzewie banjanowym symbolizującym cały kosmos. Jego korzenie znajdują się na górze, u Boga, natomiast jego gałęzie – na dole wśród drżących liści reprezentujących uwikłanie się w przemijający świat materialny. Drzewo banjanowe przypomina nam o tym, abyśmy przenieśli uwagę ze świata na Boga.

Podobna analogia mówi o drzewie życia jako lekcji życia. Jego korzenie reprezentują nasz fundament, który jest najmocniejszy wtedy, gdy łączymy się z Bogiem – źródłem szczęścia. Im silniejsze jest to połączenie, tym bardziej jesteśmy stabilni. Pień drzewa symbolizuje ciało fizyczne/emocjonalne, które, jeśli opiera się na solidnym fundamencie, to niełatwo wstrząśnie nim chaos na świecie. Korona drzewa wyraża naszego ducha bezinteresownego dawania innym, tak jak drzewo daje wszystkim cień i owoce³.

Afrykanie wierzą, że baobab symbolizuje drzewo życia. Starożytni irlandzcy druidzi czcili dąb i odprawiali obrzędy duchowe w świętych gajach dębowych. W tradycji taoistycznej, drzew, a zwłaszcza drzew brzoskwiniowych, nie wolno było niszczyć, palić ani wycinać bez ważnego powodu. Japończycy praktykują *shinrin-yoku*, czyli „kąpiel leśną”, aby czerpać korzyści z oczyszczenia, gdy spędzają czas w lesie. Ich religia, szintoizm, darzy szczególnym szacunkiem sosny, o których mówi się, że wstępują w nie dusze bogów.

W latach 70. XX wieku Irokezi (Haudenosaunee) z Ameryki Północnej powiedzieli przywódcom świata zachodniego, że starożytne nauki są prawdziwe – wszyscy jesteśmy połączeni, a to, co robimy ziemi, wróci do nas. W książce *Basic Call to Consciousness* Irokezi wyjaśnili, że nasze życie istnieje razem z życiem drzew i że nasza pomysłowość zależy od pomysłowości życia roślin⁴. Ich wezwanie jest dziś szczególnie istotne, ponieważ skutki działalności człowieka w odniesieniu do środowiska, narastają na całym świecie.

Możemy pomagać podnosić świadomość i uzdrawiać ziemię przez duchowy kontakt z drzewami i ostatecznie urzeczywistnić boskość, która istnieje bez wyjątku w każdym z nas.

Urzeczywistnienie Boga przez kontakt z drzewami

Co pomaga nam łączyć się z Bogiem, a dają to drzewa? Cisza.

Poczuj obecność Boga, gdy panuje cisza.

Sathya Sai Speaks, tom 6, rozdz. 28; z dyskursu wygłoszonego 15.10.1966 r.

Drzewa najlepiej wspierają ciszę. Emanują ciszą, a jednocześnie pochłaniają dźwięki. Stoją niewzruszone, opanowane, spokojne, gotowe na wszystko, co się im przydarzy.

Gdy wejdziemy do lasu, odczuwamy podziw i spokój, ponieważ cisza drzew przenika do naszego wewnętrznego świata. Cisza będzie tak silna, że aż namacalna. Lasy zapewniają tę rzadką okazję kontaktu z głęboką ciszą w świecie zewnętrznym. W tej świętej przestrzeni możemy wyczuć niezmienną 'istotę' wszechrzeczy, obecność Boga.

Drzewa starzeją się powoli... ich życie biegnie znacznie wolniej niż nasze. Jednak my, ludzie, często się śpieszymy. Najlepszy kontakt z lasem mamy wtedy, gdy idziemy powoli, spacerujemy kontemplując pod ich baldachimem. Natomiast jeśli chcemy pogłębić nasz kontakt duchowy, musimy zwyczajnie zatrzymać się, wsłuchać i pozwolić drzewom na to, by nas uczyły.

Jeśli nie możemy udać się do lasu, spróbujmy nawiązać kontakt z pojedynczym drzewem w pobliżu domu. Może to być drzewo, które rośnie w zatłoczonym środowisku miejskim, stare drzewo rosnące spokojnie w dużym parku lub drzewo rzucające cień na naszym podwórku.

Możemy usiąść i porozmawiać z drzewem (werbalnie lub mentalnie), tak jakbyśmy rozmawiali z przyjacielem, pamiętając, że niektóre drzewa żyją setki lat i przetrwały wiele burz. Możemy podzielić się z nimi naszymi obawami na temat życia i sytuacji na świecie, a także powiedzieć drzewom, że jesteśmy im wdzięczni za obecność i za wszystko, co dają. Możemy nawet przytulić nasze drzewo, tak jakbyśmy przytulali kogoś, kogo bardzo kochamy naprawdę to czując.

Przejawienia boskiej miłości nie powinny ograniczać się do ludzi, lecz rozciągać się na wszystkie istoty.

Sathya Sai Speaks, tom 21, rozdz. 25; z dyskursu wygłoszonego 3.09.1988 r.

Wtedy możemy usiąść w ciszy, a nawet medytować i zakończyć medytację modlitwą za nasze drzewo i za wszystkie drzewa.

Dzięki tym aktom milczenia, zjednoczenia, miłości i modlitwy możemy nie tylko doświadczać obecności Boga, lecz także uświadomić sobie, że wszystko jest na swoim miejscu i pomimo wyzwań życiowych wszystko jest tak, jak powinno być.

Akceptacja wartościowej materialnej i duchowej roli drzew oraz nasza miłość do nich pomoże chronić życie na ziemi, a także przetransformuje nas dzięki służbie w trwającej boskiej misji Sathya Sai Baby.

Pan Kriszna powiedział Ardżunie: „Jestem w drzewie, które widzisz. Jestem w oceanie. Jestem w ziemi. Dostrzegaj mnie we wszystkim”.

Sathya Sai Speaks, tom 17, rozdz. 26; z dyskursu wygłoszonego 1.10.1984 r.

Drzewa

*Myślę, że nie zobaczę nigdy
wiersza tak pięknego jak drzewo,
drzewo, którego spragnione usta lgną
do pełnej słodyczy piersi ziemi,
drzewo, które patrzy na Boga przez cały dzień
i wznosi do modlitwy liściaste ramiona,
drzewo, które latem może
nosić gniazdo drozdów we włosach,
na łonie którego leży śnieg,
które żyje w przyjaźni z deszczem....
Wiersze tworzą tacy głupcy jak ja,
lecz drzewo może stworzyć tylko Bóg⁵.*

Tłum. Dawid Koziół; red. Izabela Szaniawska
październik 2020

Źródło: <http://www.sathyasai.org/esc/divinity-in-trees>

25.10.2020

¹ Simard Suzanne, "Note from a Forest Scientist" in *The Hidden Life of Trees* (Vancouver, BC: Peter Wohlleben, David Suzuki Institute, 2015), p. 249.

² Bose Sir Jagadish Chandra, *Responses in the Living and Non-Living* (London: Longmans, Green and Co., 1902).

³ Prabhu, G. G., *The Tree of Life*, You Tube.

⁴ *Basic Call to Consciousness: The Haudenosaunee Address to the Western World* (Summertown, Tennessee: Akwesasasne Notes, Native Voices, 2005).

⁵ Kilmer Joyce, "Trees", *Poetry, A Magazine of Verse* (Chicago: Poetry Foundation, August 2013), p. 160.